

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Martina Bobáka v právní věci

žalobkyně: **Říp, o.p.s.**, IČO 28708091
sídlem Karlovo náměstí 21, Roudnice nad Labem
zastoupená advokátem JUDr. Janem Votočkou
sídlem Letenská 121/8, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1
zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem
sídlem Kořenského 1107/15, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2021, č. j. MPO 539084/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2021, č. j. MPO 539084/2021 (dále jen Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

„napadené rozhodnutí“), jímž byla zcela zamítnuta žádost žalobkyně o dotaci podaná v rámci Výzvy č. 3.2 (dále jen „výzva“) k Programu podpory podnikatelských subjektů v oblasti kultury postižených celosvětovým onemocněním COVID-19 „COVID – KULUTRA Audiovize“ (dále jen „dotační program“).

2. Ve znění platném k 15. 2. 2021 byla žalovaným zveřejněna výzva, která vymezovala základní podmínky účasti v dotačním programu a pravidla pro udělení dotace.
3. Žalobkyně podala dne 1. 3. 2021 žádost o poskytnutí dotace ve výši 121 500 Kč (dále jen „žádost“). O podporu vymezenou ve výzvě v části B1, tzv. „sedačkovné“, požádala jako provozovatel kina.
4. Rozhodnutím č. j. MPO 539084/2021, datovaným dne 22. 6. 2021, které bylo elektronicky podepsané oprávněnou úřední osobou dne 23. 6. 2021, žalovaný rozhodl tak, že žádost zcela zamítl. V odůvodnění uvedl, že žalobkyně jako žadatelka nedopovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci, jenž je uveden v čl. 1 pro kategorii B1 výzvy. V záhlaví rozhodnutí odkázal na § 14m odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“).

II. Žalobní body

5. Žalobkyně namítla, že žalovaný při posuzování její žádosti postupoval striktně formalisticky. Zamítnutí žádosti založil na nevyhovující právní formě žalobkyně. Žalovaný v podmínkách uvedených ve výzvě zcela záměrně, účelově a bez jakéhokoliv odůvodnění vyloučil z okruhu adresátů dotace příspěvkové organizace. Žalobkyně tak byla neodůvodněně vyloučena z účasti na dotačním záchranném programu, pouze pro svou právní formu, což označila za diskriminaci. Nastavená dotační podmínka byla dle jejího názoru neopodstatněná, neodůvodněná a v demokratickém právním státě zjevně nepřipustná. Poukázala i na možné narušení čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie z důvodu zvýhodnění určitého typu podniku či odvětví formou státních podpor.
6. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí, jež rovněž neobsahuje bližší odůvodnění, než pouze odkaz na nastavené dotační podmínky, pak žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost.
7. Vyslovila názor, že takto úzké vymezení podmínek dotace z hlediska právní formy žadatelů žalovaný zřejmě ani nezamýšlel. Předkládá k tomu výčet jiných dotačních programů a srovnání okruhu oprávněných žadatelů.
8. Navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobkyně

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobu považuje za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.
10. Zamítnutí žádosti žalobkyně bylo v napadeném rozhodnutí odůvodněno nesplněním podmínek vymezených ve výzvě k příslušnému dotačnímu programu. Podmínky výzvy na straně 23 pod bodem č. 1 výslovně vymezily oprávněného žadatele o příspěvek na „sedačkovné“ jako provozovatele kina, jímž může být pouze právnická osoba ve smyslu zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích a družstvech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obchodních korporacích“), nebo fyzická osoba provozující

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

kino na základě živnostenského oprávnění. Výslovně vylučovaly jiné žadatele, jmenovitě i příspěvkové organizace.

11. Dále žalovaný odkázal na to, že podle § 14 rozpočtových pravidel na dotaci není právní nárok. Bližší podmínky vymezují konkrétní dotační programy.
12. K námitce žalobkyně ohledně kolize s komunitárním právem žalovaný poukázal na notifikaci Evropské komise ze dne 27. 5. 2021, která potvrzuje, že podmínky dotačního programu nejsou diskriminační.
13. K námitce týkající se diskriminačního nastavení podmínek žalovaný uvedl, že program podpory směřoval primárně na podnikatelský sektor. Cítil na osoby, které nemají žádného zřizovatele a jejichž příjmy jsou generovány primárně podnikatelskou činností. Zdůraznil, že podmínky týkající se určitého druhu právní subjektivity nejsou diskriminační ale definující.
14. Na provozovatele kin z nepodnikatelské sféry se zaměřovaly jiné programy pomoci. Konkrétně v roce 2020 vypsal Státní fond kinematografie dvě výzvy. Stát zajistil nekomerčním provozovatelům kin dostatečnou podporu, přičemž žalovaný konstatoval, že žalobkyně se do těchto programů podpory dokonce zapojila.
15. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně se do programu přihlásila, ačkoliv si byla vědoma toho, že stanovené podmínky nesplňuje. Zamítnutí žádosti proto mohla očekávat.
16. K namítané diskriminaci ještě dodal, že přijetí argumentace žalobkyně by vedlo k absurdnímu závěru, že dotace lze poskytovat plošně komukoliv na cokoliv, neboť podmínky dotace by nemohly být nijak vymezeny.
17. Odmítl i srovnání tohoto dotačního programu s jinými programy (konkrétně s výzvou č. 1, č. 2., č. 3.3 a č. 4), jak to provedla žalobkyně. Každý z uváděných dotačních programů totiž zcela záměrně cílil na jiný okruh žadatelů.
18. V replice žalobkyně namítla, že žalovaný nepochopil podstatu její žalobní argumentace. Žaloba nebíjí proti závěru, že není oprávněnou žadatelkou, ale proti tomu, jak byly podmínky nastaveny. Vyslovila přesvědčení, že podmínky dotace zakládaly diskriminaci její osoby z důvodu právní formy.
19. Nad rámec žalobních bodů ještě uvedla, že kino neprovozuje jako příspěvková organizace a tedy na tuto činnost nepobírá žádnou podporu. Kino provozuje v rámci jiné doplňkové činnosti v režimu živnostenského podnikání. Její postavení je tedy zcela srovnatelné s jinými komerčními provozovateli kin.

IV. Posouzení věci soudem

20. Městský soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Soud o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť ani jeden z účastníků s tímto postupem po poučení soudem nevyslovil nesouhlas.
21. Žaloba není důvodná.

V. Právní rámec

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

22. Podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel platí, že „na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak“.
23. Podle § 14j odst. 1 rozpočtových pravidel „výzva k podání žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci se zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup. Obsah výzvy musí být přístupný po dobu nejméně 30 dnů před uplynutím lhůty pro podání žádosti. Obsahem výzvy je její věcné zaměření, okruh oprávněných žadatelů o dotaci, lhůta pro podání žádosti, popřípadě další požadavky, které žadatel o dotaci musí naplnit, a informace o podkladech podle § 14 odst. 3 písm. f)“.
24. Z § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel vyplývá, že „poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve výzvě k podání žádosti“.
25. Podle § 14m odst. 1 rozpočtových pravidel „poskytovatel rozhodnutím
- a) zcela poskytne dotaci nebo návratnou finanční výpomoc,
 - b) zcela zamítne žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, nebo
 - c) dotaci nebo návratnou finanční výpomoc zčásti poskytne a zároveň žádost ve zbytku zamítne“.
26. Rozpočtová pravidla od novely provedené zákonem č. 367/2017 Sb. s účinností od 1. 1. 2018 kromě pozitivního rozhodnutí o poskytnutí dotace a negativního rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dotaci předvídají i další procesní variantu rozhodnutí o žádosti o dotaci, a sice zastavení řízení. Ustanovení § 14j odst. 4 rozpočtových pravidel proto upravuje okruh případů, v nichž poskytovatel usnesením řízení o žádosti o poskytnutí dotace zastaví.
27. Soud nejprve předesílá, že správní soudy v minulosti opakovaně dovodily, že rozhodnutí, kterým poskytovatel nevyhověl žádosti o dotaci, není obecně vyloučeno ze soudního přezkumu správními soudy (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9Ads 83/2014 - 46, publikovaný pod č. 3324/2016 ve Sbírce NSS, či ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7As 173/2012 - 44, oba dostupné, stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí správních soudů, na www.nssoud.cz). Z ustálené rozhodovací praxe správních soudů také vyplývá, že soudní přezkum je umožněn bez ohledu na typ rozhodnutí, kterým není žádosti vyhověno, tj. ať již se jedná o zamítnutí či zastavení řízení o žádosti (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 7. 9. 2020, č. j. 10 A 122/2019 - 45).
28. Napadené rozhodnutí žalovaný sice vydal s odkazem na § 14m odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel, jenž se týká meritorního posouzení žádosti a jejího zamítnutí po zhodnocení konkrétních materiálních podmínek dotačního programu ačkoliv z odůvodnění vyplývá, že žalobkyně neodpovídala okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve výzvě. Toto odůvodnění tedy ve skutečnosti odpovídá § 14j odst. 4 písm. b) dotačních pravidel s procesním důsledkem v podobě zastavení řízení bez meritorního zkoumání žádosti jako takové. Uvedený rozpor sice zakládá vadu napadeného rozhodnutí, avšak žalobkyně tuto vadu v žalobě nenamítá. Pokud namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, činí tak výhradně v návaznosti na stanovené dotační podmínky a žalovanému vytýká nedostatečné odůvodnění stran vymezení okruhu žadatelů ve výzvě.
29. S ohledem na § 75 odst. 2 věta první s. ř. s. je soud oprávněn přezkoumat napadené výroky rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů. Nad rámec žalobních bodů je soud oprávněn
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zkoumat pouze nicotnost napadeného rozhodnutí, jak vyplývá z § 76 odst. 2 s. ř. s. Jinak je bez výslovného návrhu žalobce oprávněn přihlédnout pouze k natolik závažné vadě rozhodnutí, která věcný přezkum rozhodnutí v mezích žalobních námitek znemožňuje. K tomuto závěru opakovaně dospěl i Nejvyšší správní soud a vyjádřil jej například ve výroku I. rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 8. 3. 2011 č. j. 7 Azs 79/2009 – 84: „*Krajský soud je oprávněn zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení, byť by nebyly žalobcem výslovně namítány, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů*“. Z odůvodnění uvedeného rozhodnutí (bod 16.) lze dále citovat: „*nesměřují-li však žalobní námitky proti takovým objektivně existujícím vadám, může tak soud učinit, pouze pokud vady brání přezkumu v mezích žalobních bodů, jinak by dispoziční zásada ztrácela smysl*“.

30. V souzené věci se tedy soud nejprve zabýval otázkou, zda shora popsaná vada rozhodnutí je takového charakteru, že k ní soud musí přihlédnout z úřední povinnosti. Dospěl k závěru, že nikoliv.
31. Předmětem sporu žalobkyně činí výlučně to, zda žalovaný vymezil okruh oprávněných žadatelů tak, jak je ve výzvě uvedeno v části B1 bod 1. „Oprávněný žadatel“, na str. 23, v souladu s právem.
32. I kdyby výrok rozhodnutí zněl tak, že se řízení o žádosti zastavuje podle § 14j odst. 4 písm. b) dotačních pravidel, jak vyplývá z jeho odůvodnění, na žalobní argumentaci žalobkyně by se nic nezměnilo. Žalobkyně totiž napadá výchozí nastavení dotačního programu, konkrétně okruh oprávněných žadatelů. Námitky nesměřuje proti samotnému navazujícímu rozhodnutí o žádosti, ať už pro formální nedostatky, jak by se nabízelo, nebo z důvodů, že závěr žalovaného nastavené podmínky dotace nerespektuje. Přezkum jí vymezeného žalobního bodu, tedy tvrzené diskriminace při nastavení podmínek, tedy i přes vadu rozhodnutí vyloučen není. Proto soud dospěl k závěru, že ačkoliv bylo namístě řízení o žádosti zastavit podle § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel, není důvodu, aby soud rozhodnutí bez příslušné námitky žalobkyně sám zrušil.
33. Pokud jde o přezkum rozhodnutí z hlediska uplatněné žalobní námitky, tedy namítané diskriminace z hlediska nastavení dotačních podmínek, soud dospěl k závěru, že není důvodná.
34. Okruh oprávněných žadatelů je ve výzvě na str. 23 oddíl B1) „*Provozovatelé kin*“ vymezen takto:

1. Oprávněný žadatel

Podpora je určena pro provozovatele kina:

- *kterým se ve smyslu § 2 odst. 1 písm. h) zákona č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu), rozumí pořadatel kinematografického představení, který na své náklady a na svou odpovědnost pořádá kinematografické představení a současně*
- *které bylo zcela uzavřeno v souvislosti s vládními opatřeními proti šíření onemocnění SARS-CoV-2 a omezeními v rámci mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví;*

Žadatelem může být pouze provozovatel kina s projekčním systémem DCI a to:

- *právníká osoba ve smyslu zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích a družstvech, ve znění pozdějších předpisů*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

- fyzická osoba OSVČ provozující kino na základě živnostenského oprávnění

Žadatelem nemůže být žádný jiný provozovatel kina, tj. zejména město, kraj nebo obec provozující kino nebo příspěvkové organizace provozující kino.

35. V první řadě soud považuje za vhodné připomenout, že poskytnutí dotace ze státního rozpočtu je výrazem dobré vůle státu, která musí být na druhé straně vyvážena podmínkami, jež zavazují žadatele o dotaci. Jak dovodil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 30. 9. 2015 č. j. 9 Ads 83/2014 – 46, i rozsah soudního přezkumu je s ohledem na tuto okolnost určitým způsobem omezen. Obecně není možné obsah výzvy plně přezkoumávat v řízení o žalobě proti rozhodnutí o neposkytnutí dotace. Ve zmíněném rozsudku č. j. 9 Ads 83/2014 – 46 rozšířený senát ve vztahu k nenárokovým dotacím konstatoval, že soudní přezkum je omezen „...na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno, žadatel nemá právo na ‘výsledek’, ale na ‘řádný proces’ s ním související“.
36. Nejvyšší správní soud popsal rozsah soudního přezkumu správních rozhodnutí v dotačních věcech také v rozsudku ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 8/2018 - 37, publikovaném pod č. 3757/2018 Sb. NSS. Dospěl k závěru, že „(r)ozhodování o tom, jaké oblasti veřejného zájmu budou podporovány, za jakých podmínek a jakým subjektům (zda soukromým či veřejným, zda podnikatelským či nepodnikatelským atd.) bude možné veřejné prostředky poskytnout, je otázkou politickou a správní soudy nemohou do této činnosti státu zasahovat. Teprve při rozhodování o konkrétních právech a povinnostech konkrétních adresátů o jejich žádosti o poskytnutí dotace je soudní přezkum možný (...). Jinými slovy až na podkladě dříve nastavených pravidel může soud přezkoumávat, zda při rozhodování o neposkytnutí dotace není postupováno svévolně a zda jsou dodržována pravidla, která si stát sám nastavil.“ (viz bod 20 odůvodnění uvedeného rozhodnutí).
37. Dále v uvedeném rozhodnutí Nejvyšší správní soud vymezil i zcela výjimečné důvody pro přezkoumání výzvy jako takové: „(v) návaznosti na přezkum rozhodnutí o neposkytnutí dotace totiž nelze přezkoumávat (v)ýzvu jako takovou. Zásadně totiž bude soud posuzovat pouze to, zda poskytovatel dotace postupoval férově a dodržel v procesu přerozdělování veřejných finančních prostředků všechna stanovená pravidla, mezi která patří i pravidla vyplývající z výzvy k předkládání žádostí o dotaci. Zásah soudu do podmínek obsažených v takové výzvě tak bude možný pouze ve výjimečných případech (např. pokud by dotace nebyla přiznána s odkazem na podmínku, která je neopodstatněná a v demokratickém právním státě skutečně zcela zjevně nepřijatelná). Obecně však výzvy není možné plně přezkoumávat v řízení o žalobě proti rozhodnutí o neposkytnutí dotace“. (viz bod 23 odůvodnění uvedeného rozhodnutí).
38. Na soudu proto je, aby zhodnotil, zda v konkrétní souzené věci je důvod pro závěr, že dotační podmínky byly ve výzvě nastaveny natolik závažně, že vyloučily účast žalobkyně v dotačním programu způsobem, jenž je neopodstatněný a v demokratickém právním státě zcela zjevně nepřijatelný. Žalobkyně tuto závažnost podmínek spatřuje v tom, že v důsledku vedou k její diskriminaci vyplývající z její právní formy.
39. Obecně lze k diskriminaci uvést, že úprava by byla diskriminační, pokud by pro různé subjekty ve stejných situacích zakládala odlišná práva a povinnosti, přičemž by vycházela z kritérií, která zákon zakazuje, jako je pohlaví, věk, náboženské přesvědčení atd. (přímá diskriminace), nebo by na základě zdánlivě neutrálních ustanovení určité subjekty

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

znevýhodňovala bez zdůvodnění legitimním cílem, přičemž prostředky k jeho dosažení by nebyly přiměřené a nezbytné (nepřímá diskriminace).

40. V posuzovaném případě se dle soudu nemůže jednat o diskriminaci (ani přímou ani nepřímou).
41. Podmínky posuzované výzvy jsou formulovány tak, aby oslovily komerční provozovatele kin. Ze zdůvodnění výzvy (str. 2) vyplývá, že kromě jiného reaguje na plošné uzavření kin během jarní a podzimní vlny onemocnění COVID-19 v roce 2020. „*V kontextu uzavření nebo omezení provozu kin došlo k narušení monetizace prostřednictvím zpřístupňování audiovizuálního díla (dále jen „AVD“) prostřednictvím kin a tím i financování filmové distribuce, výroby a vývoje dalších AVD*“. Z účelu, věcného zaměření a cílů výzvy (str. 4 a 5) vyplývá, že směřuje k poskytnutí podpory žadatelům postiženým vládními opatřeními, a to výlučně na profesionální úrovni. Směřuje proto na podnikající provozovatele kin, jimiž mohou být fyzické osoby podnikající jako osoba samostatně výdělečně činná (dále jen „OSVČ“), nebo na právnické osoby, jež jsou pro potřeby výzvy dále zpřesněny. Účelem je pokrýt náklady na závazky vzniklé v přímé souvislosti s omezením distribuce a zpřístupnění AVD v kinech v daném období. Cílem podpory je tedy v určité míře podnikajícím provozovatelům kin garantovat příjmy, ačkoliv jich nemohou dosahovat činností v oboru, v němž jinak běžně podnikají. U provozovatelů kin jsou to zcela logicky tržby z návštěvnosti (prodej vstupenek po odečtení nákladů).
42. Uvedený záměr podporovat výlučně podnikatelské subjekty je ve výzvě zpřesněn v konkrétním vymezení okruhu oprávněných žadatelů v oddíle B1) na str. 23. Zde žalovaný výslovně vymezil, že žadatelem může být jen právnická osoba vymezená podle zákona o obchodních korporacích a fyzická osoba podnikající jako OSVČ. Pro předejití jakýmkoli pochybnostem podmínky upřesňují, že žadatelem nemůže být „*žádný jiný provozovatel kina*“ jmenovitě ne územně samosprávný celek, nebo příspěvková organizace.
43. Žalobkyně je obecně prospěšnou společností založenou a doposud stále fungující v režimu zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen „zákon o o.p.s.“). Podnikání, tedy soustavná výdělečná činnost prováděná vlastním jménem, na vlastní účet a odpovědnost za účelem dosažení zisku, živnostenským nebo obdobným způsobem, není pro tuto právní formu vyloučena, avšak není jedinou a hlavní náplní její činnosti a ani jediným zdrojem jejího financování. Zatímco komerční provozovatelé kin nesou riziko vlastního podnikání zcela sami, žalobkyně jako „podnikající nepodnikatel“ nese toto riziko pouze částečně. Její hlavní náplní je podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o o.p.s. poskytování obecně prospěšných služeb veřejnosti. Ze základací listiny dostupné ve sbírce listin rejstříku obecně prospěšných společností (<https://or.justice.cz/>) soud zjistil, že svou činnost žalobkyně naplňuje zejména soustředěním finančních prostředků získaných formou dotací, darů a vlastní činností na financování cílů společnosti (čl. IV. bod 2 základací listiny).
44. Vymezení okruhu oprávněných žadatelů ve výzvě není libovolné, nahodilé ani samoučelné. Je totiž odůvodněno cílem výzvy, jímž je garantovat příjmy právě těm osobám, které jich za daných okolností jinak ani dosahovat nemůžou. Účelem výzvy není poskytovat podporu samosprávě, příspěvkovým organizacím, případně jiným provozovatelům kin, jejichž hlavním účelem není výkon podnikatelské činnosti. Nikoliv proto, že by je žalovaný chtěl svévolně znevýhodnit, ale proto, že jejich činnost není primárně podnikatelská a nejsou na ní existenčně závislí.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

45. Lze sice připustit, že ohledně provozování kina, k němuž je žalobkyně i nositelkou živnostenského oprávnění, je její postavení v zásadě shodné s komerčními provozovateli. Na druhé straně však žalobkyně přehlíží odlišnost svého postavení, které má oproti komerčním provozovatelům. To se zakládá na dvou okolnostech. Za prvé provozování kina bylo v rozhodné době v rámci hlavní činnosti žalobkyně jednou z mnoha vyvíjených aktivit, jak soud ověřil z výpisu z rejstříku obecně prospěšných společností i z výroční zprávy za rok 2020 (veřejně dostupné ve sbírce listin na webu <https://or.justice.cz/>). Za druhé z výroční zprávy i ze zprávy auditora za rok 2020 vyplývá, že žalobkyně hospodařila s neinvestiční dotací bezmála 11 mil. Kč od svého zakladatele, jímž je Město Roudnice nad Labem, dále od něj získala investiční dotaci 1 750 000 Kč a dar 860 000 Kč. Ve skutečnosti proto pro ni její právní forma obecně prospěšné společnosti nepřestavovala žádné omezení, neboť jí právě z této právní formy plynou významné výhody z hlediska financování vlastní činnosti z veřejných zdrojů.
46. Je zjevné, že žalovaný si při nastavení dotačních podmínek a vymezení okruhu žadatelů byl dobře vědom toho, že právě obecně prospěšné společnosti, ale i další právnické osoby primárně nepodnikatelského charakteru mají zajištěné financování z jiných zdrojů. V tom tedy tkví důvod, proč žalovaný ve výzvě účast těchto osob v dotačním programu vyloučil. Takový důvod pro vymezení dotačních podmínek pouze na určité, předem jasné a objektivně vymezené osoby soud považuje za zcela legitimní. Odpovídá totiž i cílům programu, které žalovaný ve výzvě vytyčil. Vyloučení žalobkyně z dotačního programu proto nezakládalo jakoukoli její diskriminaci a nastavení podmínek dotace se nijak nepřičí uspořádání v demokratickém právním státě.
47. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že dotační podmínka, byť s ní žalobkyně nesouhlasí, není nijak diskriminační. Působí totiž vůči všem právnickým osobám, jež nejsou obchodními korporacemi, a má zamezit tomu, aby na dotaci dosáhly právnické osoby, jež jsou již financovány z veřejných zdrojů.
48. S ohledem na uvedené nemůže obstát ani námitka, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu, že samo nedefinuje podmínky, co se týče okruhu adresátů dotace. Rozpočtová pravidla nestanoví žádné zvláštní formální náležitosti pro rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí, konkrétně z uvedení odkazu na podmínky výzvy, pak zcela jasné vyplývá, z jakého důvodu žalovaný shledal, že žalobkyně není oprávněným adresátem výzvy. Žalovaný nebyl povinen nad rámec výzvy v rozhodnutí okruh adresátů jakkoli zpřesňovat či vysvětlovat.

VI. Závěr a náklady řízení

49. Ze všech výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož žalobkyně, vzhledem k tomu, že nebyla ve věci úspěšná, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a u žalovaného, kterému by právo na náhradu nákladů podle výsledku řízení náleželo, se nejedná o účelně vynaložené náklady. Dle názoru soudu má být žalovaný jako autor napadeného rozhodnutí schopen své stanovisko u soudu vyjádřit bez nutnosti právního zastoupení advokátem. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 28. března 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.